

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere til borgerstyret personlig assistance).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 19.02.2009).

Kl. 14:33

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Erling Bonnesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Sagen her er en udmøntning af en del af satspuljeaftalen for 2009 på handicapområdet. Med lovforslaget bliver der gjort nogle tiltag til væsentlige forbedringer, der kommer både handicap-hjælpere og de handicappede til gode. Som det er nu, er arbejdsforholdene for hjælpere til den borgerstyrede personlige assistance noget uklare, og det gør det svært for de handicappede at rekruttere og fastholde handicap-hjælpere.

Lovforslaget her sikrer en bemyndigelse til, at velfærdsministeren i en kommende bekendtgørelse kan fastsætte regler for kommunalbestyrelsens udmåling af tilskud til aflønning af handicap-hjælpere. Således vil den enkelte borger med handicap få et reguleret kontant tilskud til rådighed i ansættelsen af en hjælper til personlig assistance. De forbedrede vilkår for handicap-hjælpere gør det også nemmere for de handicappede at rekruttere og fastholde hjælpere og derved også opnå et mere selvstændigt liv.

Lovforslaget er en udmøntning af satspuljeaftalen for 2009, og i den forbindelse blev der også afsat 120 mio. kr. i 2009 og frem til at give velfærdsministeren mulighed for at fastsætte de bindende regler om udmålingen af tilskuddet.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

René Skau Björnsson (S):

Tak. Vi Socialdemokrater er helt overordnet meget godt tilfredse med, at der endelig sker noget på det her område. Vi er særlig tilfredse med, at den proces, som vi jo selv har været med til at

sætte gang for godt 2 år siden, nu bærer frugt. Det er meget vigtigt, at vi får klare regler, når det gælder udmålingen af de tilskud, der bliver givet, til ansættelse af hjælpere for handicappede. Der er det her forslag bestemt et stort skridt i den rigtige retning.

Der er ingen tvivl om, at der er behov for at give velfærdsministeren kompetence til at fastsætte retningslinjer for, hvordan kommunerne skal udmåle den økonomiske støtte til borgerne, så de bliver i stand til at kunne tilbyde deres handicap-hjælpere nogle rimelige løn- og ansættelsesvilkår, som kan sikre, at man kan fastholde og også rekruttere den hjælp, man har brug for.

Indtil nu har vi jo set, at kommunerne har forvæltet lovgivningen i servicelovens § 95 og § 96 meget forskelligt. Det har givet store problemer i forhold til at kunne fastholde og få den nødvendige hjælp. Det har også skabt store problemer i forhold til at kunne forstå, hvad det er, der ligger til grund for den kommunale bevilling. Det har også medført, at der har været mange klagesager, som vi har set blive behandlet både i Det Sociale Nævn og i Ankestyrelsen. Det kan ikke være rimeligt, at vi har nogle regler, som skaber store problemer for borgerne i deres dagligdag, og derfor skal ministeren kunne fastsætte nogle retningslinjer for udmålingen af den her støtte. Derfor er det her lovforslag godt.

Når det er sagt, er det selvfølgelig også vigtigt, at vi som Folketing sender nogle klare signaler til ministeren om, hvad det er for nogle principper, vi ønsker hun skal følge, når hun giver retningslinjer. Her kunne vi godt trænge til et par opstramninger i forhold til det, ministeren har meldt ud i forberedelserne til det her lovforslag.

Det er jo sådan, at det at være handicap-hjælper er en meget speciel ting. Faktisk kan man ikke sammenligne det med andre job i det her land inden for social- og sundhedsområdet. Man kan ikke tage en uddannelse som handicap-hjælper. Handicap-hjælperen oplæres hos den enkelte specifikke borger, så vedkommendes kvalifikationer, det, vedkommende kan, svarer til borgerens helt specifikke og personlige behov.

Hjælperens vigtigste opgave er jo at få hele borgerens dagligdag til at hænge sammen. Hjælperen ledsager borgeren ud af huset, er med til at tage på indkøb, kører bil for den handicappede, hjælper den handicappede med at kunne fungere i et foreningsliv og komme rundt til det, han eller hun nu har lyst til. Mange personer